

oktober 2020

Mediteran 2020

Egej

1. oktober 2020, četrtek

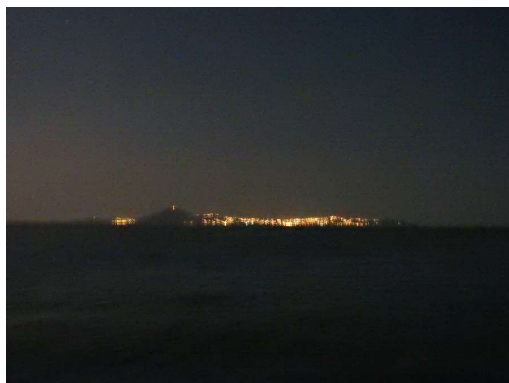
Skala, Anafi - Vai, Krete

Ob 3.30 izplujeva. Morje je mirno, osvetljuje ga polna luna. Lučke Santorinija in čez par milj tudi Anafija izgledajo kot lučke zasneženih alpskih vasic.

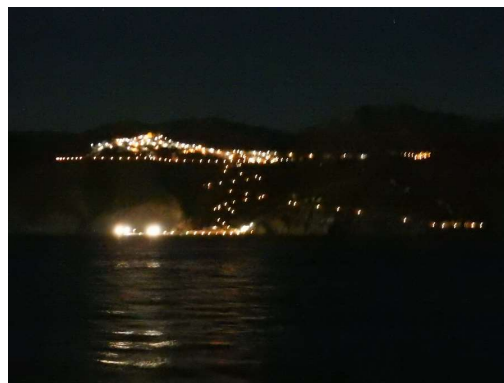
Ko vzide sonce, se prikažejo še drugi otoki. Vidljivost je res dobra. Ko prečkava plovno pot, nama to poleg AIS-a pride zelo prav. Velike pošasti so hitre in pot prečkamo pod neugodnim kotom. Največja tovornjača je bila dolga 0,219 nm (450 m). Dve sta zaradi Lare spremenili kurz.

Celo pot naju poganja Yanmar. Jadra mu lahko pomagajo le drugo polovico poti. Vetra je malo. Piha z vzhoda. Zmerni valovi prihajajo iz vseh smeri.

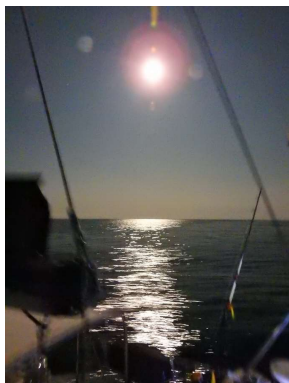
Ob 18.00 sidrava pred popularno plažo Vai na SV koncu Krete. Kapitan jo brezpogojno želi videti od blizu. Predlani sva prespala miljo severneje v Eromoupolisu. Preden odleti čoln v vodo, ugotoviva, da ima preluknjano napihljivo dno. V Skali Astypalaia je deček, ki je poleg čolna lovil ribe, vanj vrgel ježa in ta se je s sedmimi bodicami kvalitetno zabodel v napihljivo dno. Kapitan napihne čoln in me odvesla na plažo. Sva edina obiskovalca. Lokali so zaprti, s pričakovanim pivom ni nič. Tudi večerja je morala počakati, da je do konca preštel vse palme. Spali bomo, kot se za odprto sidrišče spodobi - rolajoče.

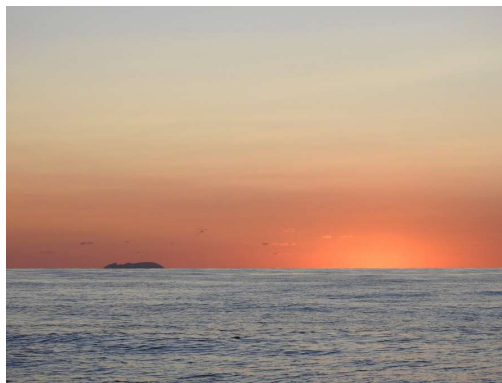
Santorini

Anafi

polna luna

Syrna že vidi sonce

na plovni poti

Vai

nudistični del

nasad 5000 palm

nekatero so malo starejše

Lara

ni zame...

cel zaliv Vai, parkingi so levo zadaj in ni jih malo

Mediteran 2020

Libijsko morje

2. oktober 2020, petek

Vai - Ierapetra, Kreta

Spalo se je bolje od pričakovanj. Ponoči se je veter obrnil na zahodnik in morje se je malo umirilo, bilo je prijetnih 24 stopinj. Kristalno čisto morje jih ima 25. Jutranje plavanje je prav uživaško. Pod Laro se na vse strani razprostira mivka. Razen luknjic od školjk, drugih živih bitij ni opaziti. Zlata mivka Vai-a je v resnici droben pesek, ki se lepi na noge in je po njem zelo težko hoditi. Morda zato na morskem dnu ni niti ene klobase ali ježka.

Nadaljujeva ob vzhodni in južni obali. Občudujeva kamnine vseh barv in oblik. Od blizu pokukava v pristanišče Kouremenos, za drugič. V zalivih so peščene plaže vseh barv. Južneje prevladujejo kilometrske plaže v vseh možnih sivih odtenkih. Dvomim, da je kdaj na njih gužva, jih je preveč. Nikjer ni pravega pristana, razen bolj ali manj zaprtih plaž in velikega pomola termoelektrarne Aterinolakos.

Obale do Ierapetre so puščavsko gole, divje, po njih vodijo označene sprehajalne poti. Kjer so naselja, so zelene, obljudene, polne počitniških hiš in hotelov.

Že pred Ierapetro so globine morja precej nepredvidljive, slabo označene. Vplutje v pristanišče je slalom med peščenimi nanosi. Kje parkirati v velikem, slabo organiziranem pristanišču je uganka. Z namigom nama pomaga domači ribič.

Komaj se dobro priveževa, z bleščečim terencem pridrvi Coast Guard. Tako prijaznega policaja ne srečaš vsak dan. Še izgledal je dobro, čeprav je nosil masko. Pregledal je le vpisni list za čolne, dobil kopijo, ostalo sva mu morala poslati po mailu, da bo lahko vtaknil v evidenco... Pove, da so zelo na udaru ilegalnih prebežnikov in mora biti zelo natančen... Potem izveva še kup uporabnih nasvetov in občudujeva njegovo poznavanje slovenskih nogometašev, trenerjev in Dončiča. Zelo sva dobrodošla, če kaj rabiva naj kar pokličeva po 12 kanalu... Plačati ni potrebno nič, ker je danes mestni urad za priveze že zaprt, jutri pa itak izplujeva. Ob izplutju pa jih morava obvezno poklicati in povedati kam sva namenjena.

Dva kanistra vode in nafte si organizira kapitan kar sam, na noge, saj se je benzinaiotu nenadoma pokvaril kamionet in sporoči, da ne more dostaviti 30 litrov nafte. Ogled mesta prestaviva na jutri. Postalo je vroče, zelo soparno in Lara doživi invazijo komarjev. Smrdeča špirala ne uspe pregnati vseh.

Vai zjutraj

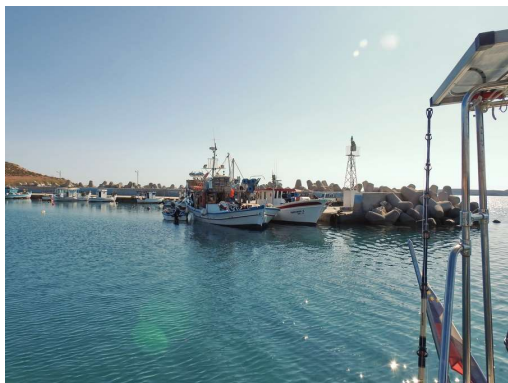
prvi kopalci so prehiteli pobiralce vstopnine

zanimive skale

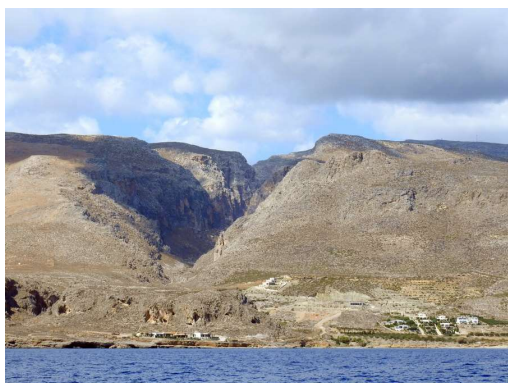
skale vseh možnih barv

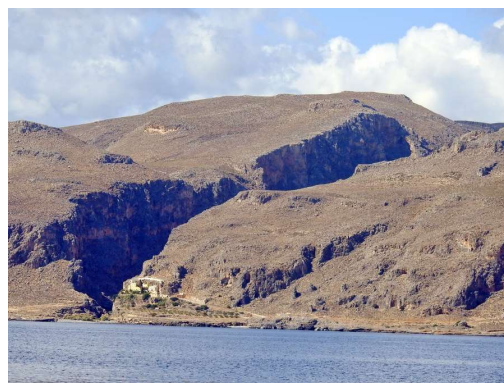
Kouremenos

Kouremenos, plaže

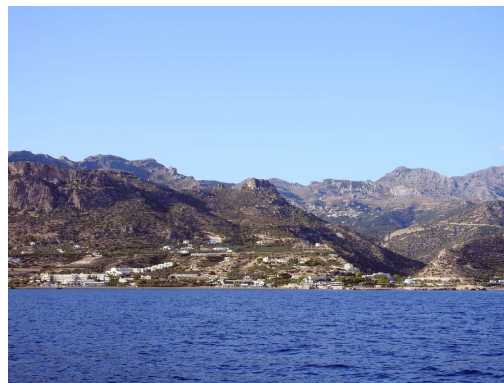
puščavske gore

globoke soteske

samostan

južni del je bolj turističen

rastlinjaki, novi hoteli in sveže položena trava...

v Ierapetri

3. oktober 2020, sobota

Ierapetra - Kaloi Limenes, Kreta

Spala sva v lastnem aspiku. V barki je 26 stopinj in 71 % vlaga...

Zjutraj oddirjava na hitri ogled starega dela mesta, na obisk pekarnice in zelenjavarja. Pot do zahodnega konca najbolj južne obale Krete je dolga in kapitan mi privoščil le »frape to go«. Kot pravi Grki drvim po ulicah z vrečo zelenjave in slamico zabodeno v lonček s frapejem. Fotografira kapitan. Brez frapeja bi se danes zgrudila. Ko pridrvm na Laro sem premočena do kože.

Ierapetra je najbolj južno ležeče mesto v Evropi, je moderno mesto, še kar urejeno za grške pojme, tudi stari del. Levo in desno od pristanišča so plaže in hoteli.

Sledi 9-urni ogled južne obale na Larin motor. Ierapetra je najbogatejša občina na Kreti zaradi gojenja zelenjave in sadja v rastlinjakih. Od tu prihajajo bučke, kumarice, paradižniki in južno sadje, ki ga pozimi ponujajo evropske trgovske verige. Rastlinjaki z namakanjem so zrasli povsod, kjer je le kaj rodovitne zemlje. Učili so se pri Holancih. Bolj zahodno, v dolini Myrtos, so nasadi banan, morda edini v Evropi. Ob plažah so počitniška naselja, včasih prav skrita pod visoke gore. Obstajajo tudi plaže za puščavnike. In ker je danes sobota, je na marsikateri plaži opaziti šotore - preživljanje vikenda po grško...

Kaloi Limenes izbereva za današnji cilj, čeprav veva, da sva pozna. Prvi del poti nagaja močan nasprotni tok. Vetrta ni, a v teh koncih je to boljše opcija, kajti kadar veter je, je VETER. Pred zalivom je otoček z velikimi cisternami in privezi, »bencinska črpalka« za trgovske ladje. Danes je pred sidranimi tankerji še velika vojaška ladja. Upava, da bo za otokom manj valovanja z juga.

Že skoraj v temi priropotava pred pomol v Kaloi Limenes. Previdno tipava okoli glave pomola, da bi videla, kaj je zadaj, ali se bova vezala ali sidrala v zalivu pred njim.

Pidrvi ribiška barka in možakar zarjove: »keep right, keep right, come, come«. Spogledava se in mu slediva. Sledi: »stop here« in nama pokaže, kje naj se veževa. Pod nama je 3 m vode, dovolj prostora za vez, valovanja odprtega morja se skoraj ne čuti, v primerjavi s kažinom pred zalivom... Potem nama pokažejo še kandelaber z vodo in elektriko in pravijo "take it, free".

Nekaj minut kasneje kapitan pridno napaja ribiče s šnops kelo na pomolu pod svetilnikom, kjer je v »ta« namen mizica s stoli. En ribič je bivši pop, drugi ribič je imel včasih taverno, sedaj ima rastlinjak, tretji je njegov sin. Z ribičijo dobro zaslužijo.

Ker je šnopsa zmanjkalo obljubijo, da zjutraj dobiva tziporo.

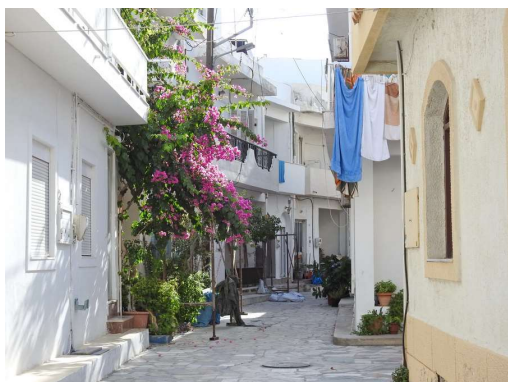
Pred spanjem kapitan še 100% razsoli Laro in sebe. Soparne vročine v podpalubju ne prežene. Morje okoli nas ima 26 stopinj.

Lara v lerapetri za valobranom - naslednje kopno Libija

cerkev starega dela

stari del

džamija in turški vodnjak, ostanki pretekle godovine

stolp s točno uro v pristanišču

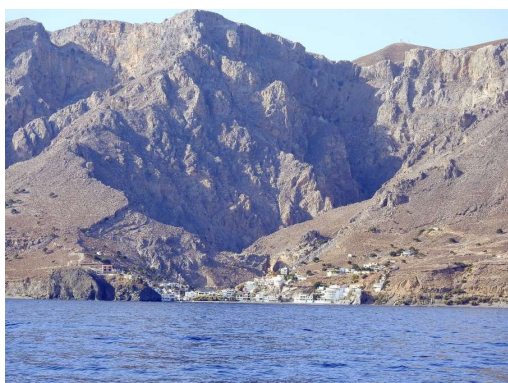
pogled na pristanišče lerapetra

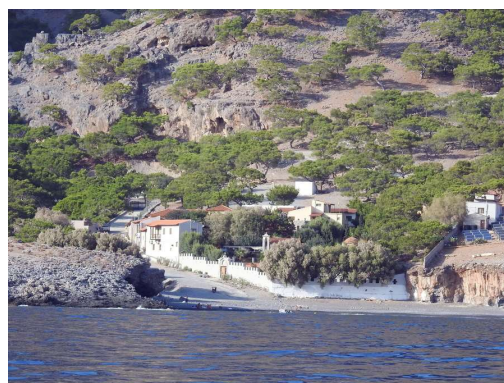
rastlinjaki so povsod...

...prav povsod, če ni rastlinjak so banane na prostem

skrita letovišča

samostan

osamljene plaže

vikend po grško

4. oktober 2020, nedelja

Kaloi Limenes, Kreta – Karave, Gavdhos

V soparni vročini slabo spiva. Danes vsaj komarjev ni bilo.

Ko se zbudiva, naju čaka presenečenje. Na Larino ograjico sta privezani dve vrečki. V eni je tziporo in rožičevce, v drugi je ogromen grozd in tri guave (tropski sadež). Ribiška barka manjka.

Splezava na grič nad pristaniščem. Na njem je cerkev Sv. Pavla in malo pod vrhom je jama, v kateri je Sv. Pavel spal, ko se je leta 59 izkrcal na Kreti.

Ko se vrneva s sprehoda, se vrnejo tudi ribiči. Z ulovom niso najbolj zadovoljni, mešana riba in velika hobotnica. Najboljši meseci za ribolov so mimo. Pravijo, da gre najbolj v promet slastna plamenka (lion fish). Danes so jih ulovili le 11 in jim takoj porezali bodice. Plamenka ima 10 strupenih bodic, katerih pik za človeka ni smrten, ampak ima za posledico neznosne bolečine, glavobol in bruhanje. Riba je v Sredozemlje prišla iz jugovzhodnih morij in nima naravnega sovražnika. Morda zato pravijo, da ima dobro meso, da bi jih ribiči čimveč izlovili.

Vrečko s sadjem je zjutraj na ograjico obesil ribič Manolis, tisto s tekočimi zadevami pa upokojeni pop Sokrates, ki mu pomaga. Bogdan jim v zahvalo in slovo skuha kavo ter ponudi piškote. Včerajšnji klepet pod svetilnikom se nadaljuje in mu ni videti konca. Manolis naju povabi na musako, ki jo je spekla njegova žena, a morava žal zavrniti. Vremensko okno se počasi zapira, morava naprej v morja, kjer je več varnih pristanišč.

Zapustiva najbolj južno obalo Krete in nadaljujema proti najbolj južno ležečemu evropskemu otoku Gavdhos. Piha nežen veter z juga, do 6 vozlov, ravno toliko, da glavno jadro malo pomaga motorju in umirja plovbo.

Ob 18h sva pred pristaniščem Karava na Gavdhosu. V njem zagledava tri jambore in se začudiva. Od Vai-a do sem sva srečala samo eno jadrnico in še ta je bila od Grka, ki je pod pečinami južne obale Krete lovil ribe. Ko obkroživa pomol, postane hitro jasno, da so jadrnice prazne. Najbrž so bile zaplenjene prebežnikom.

Na dolgem pomolu pristanišča je vezanih veliko malih ribičev. Sidrava in se s krmo veževa na pomol za zadnjo jadrnico, ki kasneje dobi prebivalca - Rusa. Veliko živih duš ni videti. Pri vplutju po navodilih policaja iz Irapetre pokličeva Coast Guard, da ne bi bilo kaj narobe. Odgovora nisva dobila.

Vroče je in neskončno soparno. Mrtvega otoka se nama danes ne da raziskovati. Scena ni prav nič zanimiva, morda je celo malo odbita...

takole sva bila zjutraj ovešena...

Kaloi Limenes, kemp in pristanišče

pristanišče

cerkev Sv. Pavla nad pristaniščem

notranjost cerkve

v jami Sv. Pavla

pogled iz kempa na črpalko za gorivo za tankerje

Manolis in plamenke

klepet pod svetilnikom

plaža za ljubitelje samote

grozd in guavi

bližnja srečanja

5. oktober 2020, ponedeljek**Karave, Gavdhos - Palaiohora, Kreta**

Zbudiva se mehko kuhana, ko priplezava do prve vasi sva že trdo kuhana. Nadaljujeva po cesti do prvega bližnjega griča. Z njega je razgled na dobro tretjino otoka. Za danes je dovolj. Po stezici se vrneva do vasi in nazaj v pristanišče. V taverni mama šefica obvladuje otoško sceno. V njeno pristojnost spada trgovina, taverna, avtobusni prevozi, izveva od Male. Izvajalci so mož in dva sinova, v taverni mlad Arabec. Šefica razume prav dobro angleško, govori izključno grško. Če kaj ne razumeš, nazorno pokaže z rokami.

Preden otok zapustiva, se greva kopat v zaliv Sarakiniko. Voda je kristalno čista. Dno zagledava, ko globinomer pokaže 25 m. Severna polovica otoka je prekrita s peščenimi nanosi. Zaliv Sarakiniko je velika peščena plaža s peščeno obalo in nekaj počitniškimi hiškami. Gosti so precej hipijevskega izgleda in večinoma nudisti, kar za Grke ni običajno. V toplem morju lebdiva precej časa in se komaj kaj ohladiva. Vetra ni, ločnica med morjem in nebom ni vidna.

V soparnem ozračju plujeva proti Kreti, pravzaprav lebdiva nad morjem. Kreto zagledava šele nekaj milj pred pristankom v Palaiohori.

Palaiohora ima veliko prazno marino. Počasi jo zasipa pesek, zato se razen domačinov, vsi ostali zelo počasi plazimo vanjo. Za spremembo je globinomer kazal večje globine kot karte in vodiči. Morda je zadnji medican odplaknil del peska. Stebrički z vodo in elektriko so povsod, ni pa nujno, da voda teče in elektrika je. Bočno se veževa za angleško barko za »ekstremne športe« (ne vem kaj spada zraven), ki jo servisirajo fantje z nič kaj grškimi navadami še pozno v noč.

Vodo dotočiva od sosedovega stebrička, se sprehodiva v mesto na obisk marketa in črpalke za gorivo. V centru doživiva šok. Glavna ulica je zvečer zaprta za promet. Sredi ceste so mize in stoli tavern, ob cesti vse polno trgovin. Mrgoli nemško in angleško govorečih turistov. Nepopisna gneča ljudi za najine jadralske in splošne virozne pojme. In vsi brez mask. Na poti nazaj v marino si privoščiva dve domači (s Krete) veliki točeni pivi. Vprašava natararja, kako kaj letošnja sezona. Dobiva odgovor: ne vem, kaže, da se je šele dobro začela...

pogled na trajektni pomol, market, taverno

Karave od zgoraj

pogled proti jugu

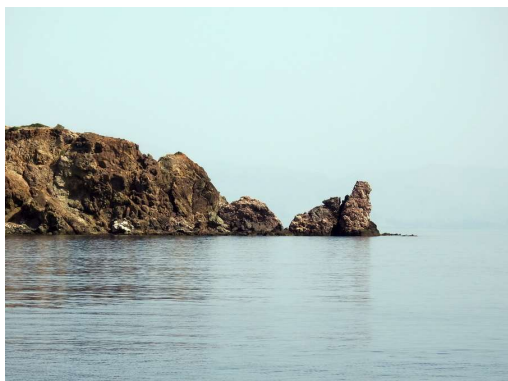
vas nad pristaniščem in cedra, cedre so značilnost otoka

vikendica

frape pogled na "svaštarniški" pomol

čeri sredi kristalno čiste vode

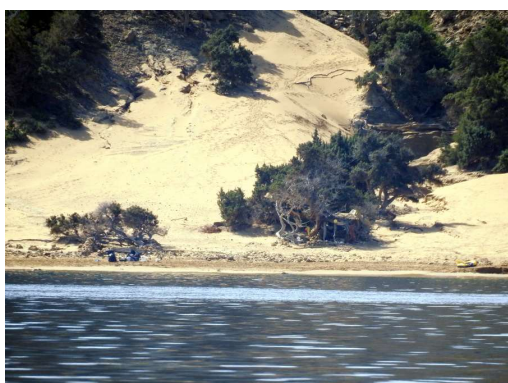
pogled na pristanišče Karave v prihodu ali odhodu

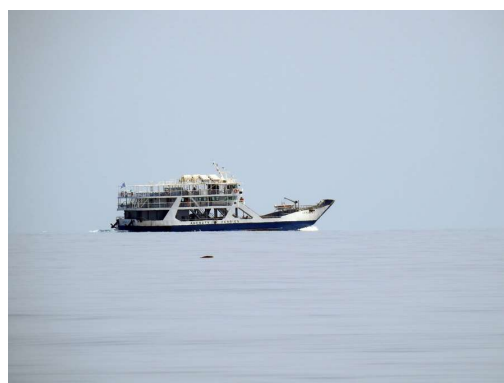
peščene dine severnega dela otoka

zaselek ima tudi market

plaže za puščavnike in hipije

mali trajekt pelje na Gavdhos po zraku..., zadaj naj bi bila Kreta

Mediteran 2020

Kythirsko morje

6. oktober 2020, torek

Palaiohora, Kreta – Potamos, Antikythira

Na pot kreneva kmalu po sončnem vzhodu, ob 8h, saj vremenska napoved ni ugodna.

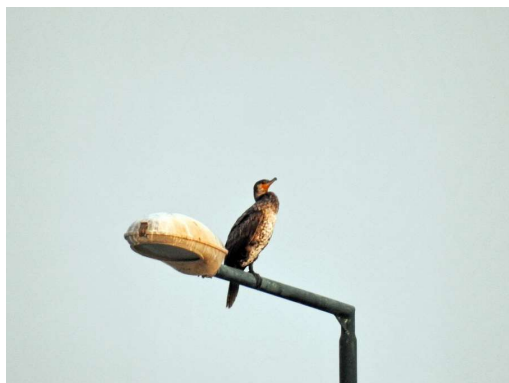
In motorirava cel dan. Vsi vremenski mediji so nama obljubljali veter, celo preveč vetra. Še najbolj je zadel HNMS (Hellenic National Meteorologic Service). Vetra skoraj ni (2 bf variable), razen okoli JZ vogala Krete, ko je 15 minut 5 bf v glavo.

Najprej imava zabavo z mornariškimi manevri. Slišiva detonacije, kasneje oblast kliče plovila, ki se nahajajo na teritoriju vaj, naj se umaknejo. Kriza. Takoj preveriva obvestila za pomorce na internetu in si oddahneva. Vaje so zahodno in južno od najine včerajšnje poti, vsaj 10 milj južneje od trenutne. Tudi včeraj so vaje že bile, a razen glasnih lovskih avionov nad Gavdhosom nisva opazila nič posebnega...

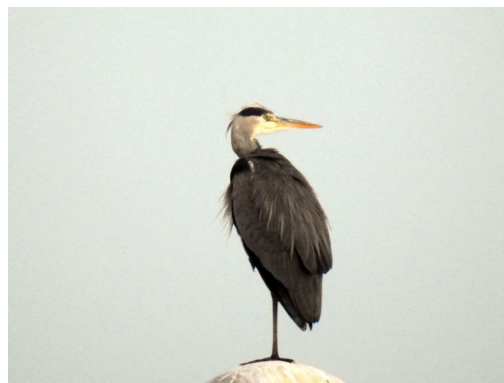
Kasneje se ustaviva v zalivu Koutra, pred Falasarno. Falasarna je bila pomembno antično pristanišče. Vidni so ostanki mesta in pristanišča, ki leži danes 6 m nad morjem. Kapitana je zanimal potopljen tank, ki naj bi bil v neposredni bližini starega pristanišča. Našel je le potopljeno vojaško ladjo.

Potem se odločiva izpustiti prvotni dnevni cilj, slikoviti otok Gramvoussa in nadaljevati do Antikythire. Zanimivo, da gusarski otok Gramvoussa iz južne strani ne izgleda prav nič poseben. Mesta in trdnjave na njegovem vrhu se ne opazi. Silhueta se zliva s Kreto. Verjetno so prav zato gusarji tu domovali toliko let, potem, ko so Benečani odšli.

V Potamos na Antikythiri prideva v mraku. Pomol z vseh strani zasedajo ribiči. Naženejo naju na sidro. V drugem poizkusu zadeneva pesek in sidro se zadovoljivo vkoplje. Ker sva napovedan močni veter že premotorirala, bi morala biti noč dovolj mirna. Valovanja na sidrišču je manj, kot na pomolu.

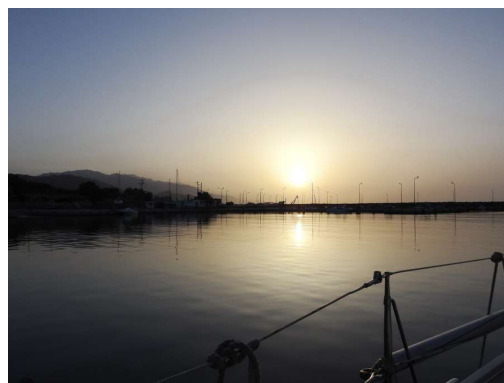
od včeraj: večerni obiskovalec luči v marini

od včeraj: večerni obiskovalec luči v marini

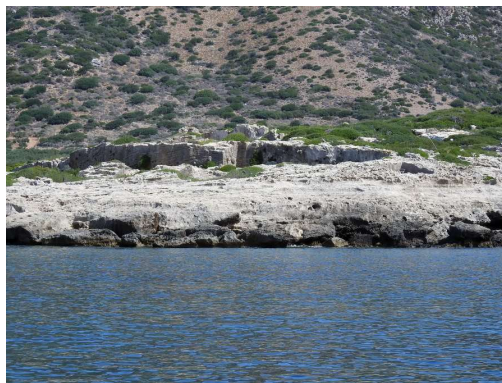
takole je bilo včeraj zvečer na fusingerici v Palaiohori

sončni vzhod v saharskem pesku

ghoust marina Palaiohora

pristanišče Falasarna, danes nad vodo

potopljena ladja

potopljena ladja

potopljena ladja

potopljena meduza

Gramvousa

Potomas, Antikythira

7. oktober 2020, sreda

Potamos, Antikythira – Avlemonas, Kythira

Ponoči smo večinoma lebdeli nad lastnim sidrom. Vetra je bilo malo, toka v zalivu skoraj ni.

Veter je predviden za popoldan, dopoldan je na sporedu odkrivanje otoka. Ko se z gumico izkrcava v malem mandraču, zatrobi trajekt. Trajekta je čez cel zaliv in z grozo opazujeva, kaj bo z Laro. Prav nič... Gora se na mestu obrne, odpre rit, en avto gre ven, drugi z Italijanskima turistoma noter, in odpelje. Še privezal se ni.

Povzpneva se 100 m gor, pogledava na drugo stran otoka in se spustiva nazaj dol. Vse skupaj dobre 3 km, nič posebnega - z edino napako, da je 31 stopinj in 65 % vlage, brez vetra. Otok je lep, divji. Dreves ni, je pa veliko vrst grmovnic in vijolično cvetoče resje. Kjer sta dve hiši je že vas. Poleg opazovalcev ptic, ki jih nisva ugledala, na otoku stalno živi 27 duš. Srečala sva tretjino prebivalstva. Največ v taverni nad glavnim pomolom. Tukajšnja šefica obvladuje taverno, hrano za ptičarje in mikromarket. Ima dve hčeri. Morala bi ju seznaniti s sinovoma z Gavdhosa...

Po kopanju v najbrž zadnjem tako toplem morju letos (26 stopinj), optimistično dvigneva glavno jadro in izplujeva. Od sunkov vetra do 16 vozlov iz zahoda, spet ni bilo nič. Približno je zadela napoved HNMS do 3 bf variable. Jadrala sva 15 minut s polnimi jadri, hitrostjo 6 vozlov, pri bočnem vetru 11 vozlov, z dvema nasmehi do ušes. Potem je oblak nad Laro odneslo...

V Avlemonasu naju ribič usmeri na glavni pomol za valobranom, kjer je ravno dovolj prostora za bočni vez. Voda je, morda celo električna. Pogled z Larine terase je zelo lep.

Zvečer opazujeva ribiče, krpava luknjice od ježka na dnu gumica in greva v vas. Ni veliko stalnih prebivalcev. Turistov je še toliko, da je v edini odprti restavraciji/mini hotelu gneča.

Jutri ne greva nikamor. Napovedan je močan veter iz zahoda. Ker greva na zahod, tudi malo manj močan zahodnik ni dobra izbira...

trajekt v prihajanju

takole izgleda brez pošasti

heliodrom

vasica na drugi strani otoka

Sv. Rafael

cela vas Potamos

pred taverno (brez mene ni šlo)

kuhinja in market obenem

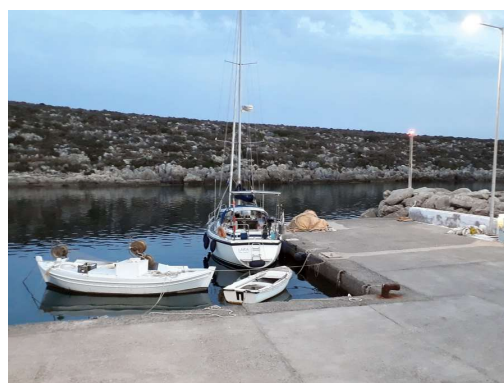
prijazna vas

mandrač za domačine

pogled z larine terase v Avlemonasu

Lara varno spravljena za pomol

8. oktober 2020, četrtek

Avlemonas, Kythira

Domačini pišejo Kythera, v navtični literaturi je Kythira.

Proti jutru začne pihati zahodnik in ohladi ozračje, da je spanje prav prijetno.

Po poznem zajtrku kapitan obiše spužvarje s Kalymnosa, ki jih je privezal včeraj zvečer in so bili pred tem tudi na Antikytheri. Dobi tri spužve in kapljico pogovora. Sledi sistematizacija našega gumica, da dno ni več dislocirano in menjava olja v Yanmarčku.

Obljubljenega dežja še ni, oblakov ni več, veter še kar vztraja.

Pozno popoldan se odpraviva v hribe, na Sv. Jurija 320 m nad nama. Prepozno. Na planoti 180 m nad morjem se obrneva, da naju ne bi prehitela noč. Razgledi so lepo umiti. Soparo in saharški pesek je odpihnilo. Pokrajina je divje lepa in poraščena enako kot Antikythera. Nizko grmičevje tukaj krasijo ciklame, ki nič ne dišijo.

Na povratku srečava odprt market in greva na pivo v edino odprto restavracijo. V vasi je poleg ribičev in domačinov nekaj grških turistov.

Postaja hladno. V barki je samo 25 stopinj in obilica komarjev, navajenih vetrovnih razmer.

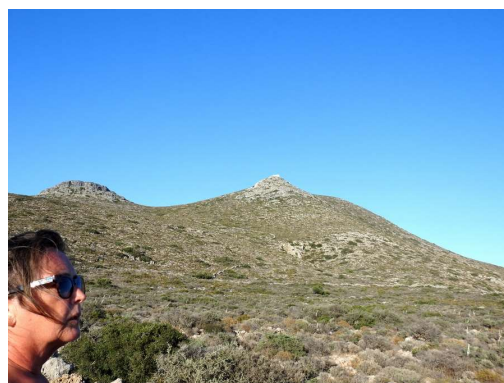
spužvarji namakajo spužve

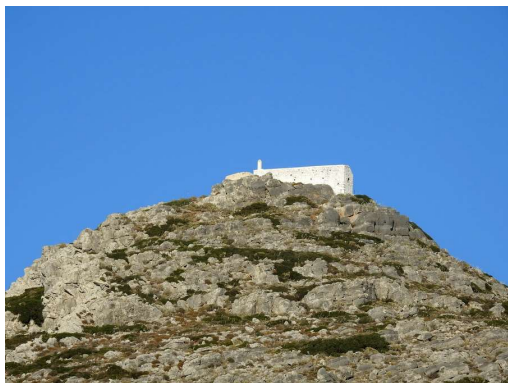
potem spužve teptajo, tolčejo, spirajo in stlačijo v vreče

počasi se vzpenjava v hrib

tam gori je cerkev Sv. Jurija

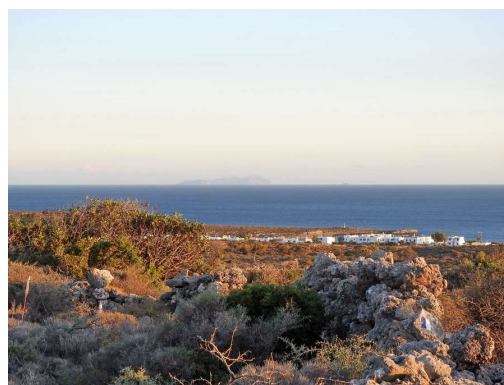
od blizu

pogled na Avlemonas od malo više

ciklame brez vonja in svetlejše

še en pogled na Avlemonas, v ozadju Antikythera

najlepši zaliv Avlemonasa v centru vasi

na levi za ovinkom Lara

na desni lepe hiške

stara kapelica s stopnicami, vklesanimi v živo skalo

9. oktober 2020, petek

Avlemonas, Kythera – Kotronas, Peloponez

Izplujeva ob 8.30, da bi ujela vsaj nekaj vetra. Spužvarji in ribiči so odropotali pred sončnim vzhodom. Dan je postal kratek. Sonce vzide ob 7.30 in zaide ob 19 h.

Ob severni obali Kythere, prav blizu zloglasnega rta Malea, jadrava celi dve milj. Ostalo je jadranje z motorjem ali motoriranje brez jader.

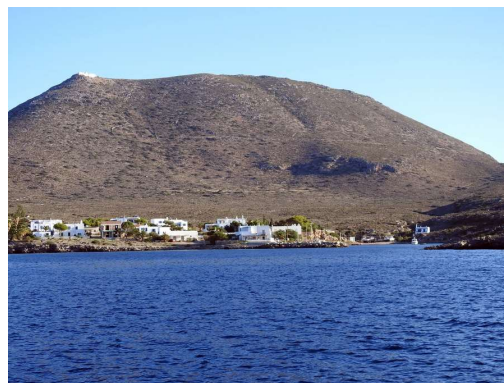
Ustaviva se na Elafonisosu, ker ugotoviva, da je tam najbližja črpalka za gorivo po morju in po kopnem, v kolikor dostava ne dela. In ne dela in pešačiva 1 km do pumpe in 1 km nazaj pri 31°C z Bauhaus vozičkom, naloženim s kanistri za nafto. Preveč motorirava, to je dejstvo. Veter je ali slab ali tako močan, da se je potrebno skriti in počakati. Upava, da se vetrovi kmalu uredijo.

V plitvinah med Elafonisosom in kopnim se letos nisva skregala, niti nisva nasedla, celo našla sva pot, kjer ni manj kot 210 cm vode pod kobilico. Do Kotronasa sva malo jadrala, malo je pomagal motor, ker je postalo pozno in veter ni hotel sodelovati v zadostni meri. Kotronas je bil veterni izbor...

Na Lari vse naredimo zadnji hip in včasih tudi kaj pozabimo. Danes smo pozabili pospraviti panulo (ker ribe vedno prijemajo pred pristanišči). Za nameček smo sidro dobro vkopali, za vsak slučaj, z veliko gasa v rikverc. Laks se je kvalitetno navil okoli propelerja. Romantični večer je šel v maloro...

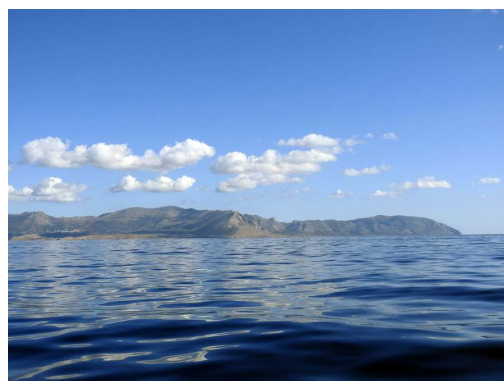
trdnjava, ki je včasih branila Avlemonas

Avlemonas in hrib sv. Jurija (320 m)

potopljena barka pred Diakoftijem, Kythera

zloglasni rt Malea na najbolj vzhodnem prstu Peloponeza

Lara na pit stop-u na Elafonisosu

srednji prst Peloponeza

10. oktober 2020, sobota

Kotronas – Gerolimenas, Mani, Peloponez

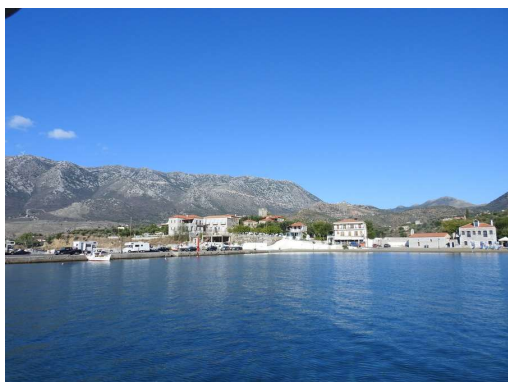
Do poldneva je potekala akcija odstranjevanja laksa iz osi propelerja. Vključevala je tudi odstranitev in vračanje cink anod na saildrivu. Kapitan se je dodobra namučil in podhladil, čeprav ima morje še vedno 25 - 26 stopinj. Količina navitega laksa je bila kar spodobna...

Plovba ob Maniju je vedno lepa, sploh če ni orkanskih padajočih vetrov. Danes sva tam, kjer ponavadi pospraviš jadra zaradi refulov, jadra šele razpela. Pomagala so le kratek čas.

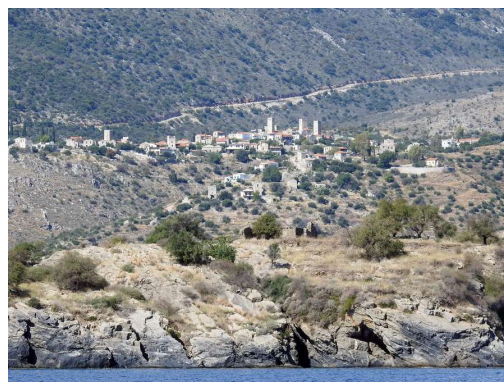
Ogledala sva si zaliv Antrogiali, miljo severno od Porto Kaya. Odprt na 120°, zanimiv, divje lep, z mivkastim dnom. Dve milji pod Porto Kayem je Asomato, odprt na 150°. Oba sta dobra alternativa popularnemu Porto Kayu, kjer je ponavadi gneča, a je bila danes ob 15h le ena jadrnica. V omenjenih zalivih menda sidro dobro drži. V severnem ni taverne, ni nič, samo prodnata plaža in ruševina. V južnem se najde nekaj civilizacije.

Za rtom Tainaro imava s severozahodnikom čast 1 h jadrati v smeri cilja. V Gerolimeni sva edina navtična obiskovalca. Voda je še vedno topla, zrak ima 23°C, kar je odločno premalo za prijazen obisk taverne na obali, ki kljub sobotnemu večeru, niso prav oblegane.

Pred manj kot tednom dni sem komaj dihala od soparne vročine čez 30°C. Danes zvečer je 23°C in me zebe...

Kotronas, na kopno nisva stopila...

Mani, ena izmed lepih vasi

Mani

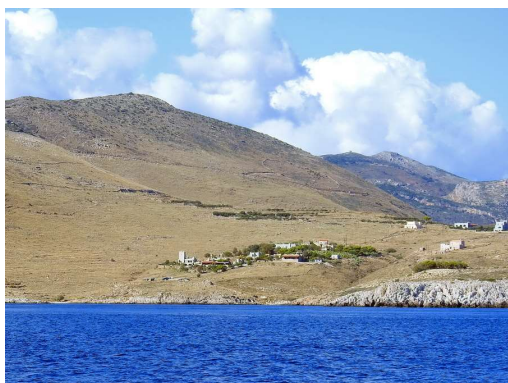
zaliv Nimfi

Meligani

Antrogiali

Asomato

najbolj južni rt Peloponeza, Tainaro

Gerolimeni

Gerolimeni

Gerolimani

Gerolimani

11. oktober 2020, nedelja

Gerolimenas, Mani - Methoni, Peloponez

Zjutraj odveslava v vas in si jo pblize ogledava. Od obiska pred dvemi leti se ni kaj dosti spremenilo, le kakšno tedaj razpadajočo hišo so obnovili in naredili »dvorec« za turiste.

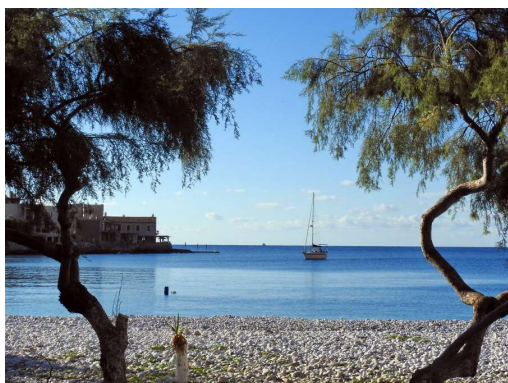
Market je kljub nedelji odprt. Dobro je založen. Kruh imajo včerajšnji, ampak vsaj je. Primorci težko zdržijo brez...

Frape pogled na zaliv je prav lep, vremenska napoved žal ni. Močno preišljujeva, kje najti zavetje pred jugom in zahodnikom, ki bosta zapihala v noči iz ponedeljka na torek. Vzrok je vremenska fronta, ki je danes nad Slovenijo in bo z repom pomahala do sem dol. Celo marino v Kalamati sva že rezervirala. Odgovor je prišel samo iz avtomata, nedelja je.

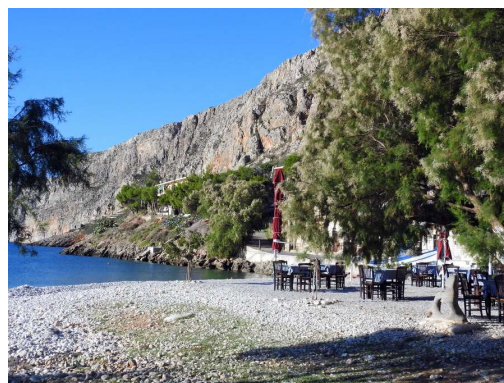
Izplujeva proti zahodni obali Messinskega zaliva, med prvim in drugim prstom Peloponeza. Ob Capo Grosso se trudiiva jadrat v zmešanih valovih, ko se zrineva iz njegove sence, vetra zmanjka. Motorirava. Od zahoda prihajajo vedno večji valovi. Preden pridrvi veter, zagledava dva kita. Velika sta kot 2/3 Lare, večja kot največji delfin. Premikata se počasi, drugače kot delfini in pihata vodo v zrak. Podobna sta kitom, ki so jih videvali v Jadranu. Pasma nisva znala določiti.

Bogdan pokliče čarter firmo v marini v Pilosu. Možakar meni, da se v marini najde prostor za vez. Ko zapihava zahodnik, pozabiva na Kalamato in obrneva kurs proti Methoniju. Uro pred Methonijem spet brziva na Yanmarja. Tokrat sidrava krepko po sončnem zahodu in se prav kmalu spraviva v posteljo.

Še ta zanimivost. Že v Kotronasu sva slišala čudno oglašanje podobno tuljenju in pasji lajež. Misliła sva, da žurerji dražijo pse. Enako se je zgodilo v Gerolimani in danes ponovilo v Methoniju. Se spravim na internet, najdem kako se oglašajo šakali <<https://youtu.be/T9p7qo4ElhA>> - prav enako jokajoče tuljenje. In preberem, da je na Peloponezu zelo razširjen in zaščiten zlati šakal...

Lara v Gerolimani (=staro pristanišče)

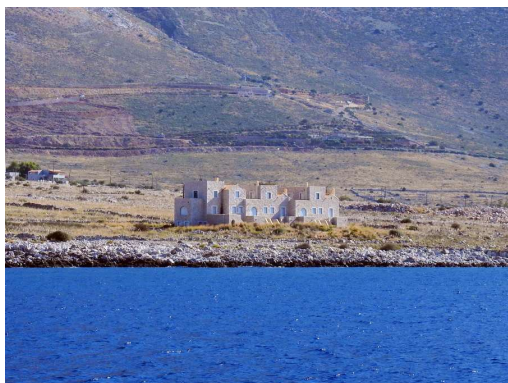
taverne po grško

frape pogled

Gerolimeni

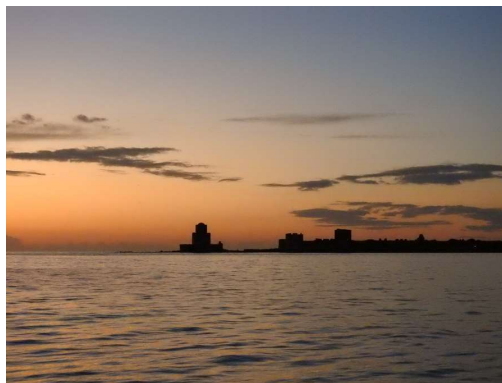
zgrajeno za goste - gostov ni

kit (Hr. kit perajar, če je to to)

kit (slov. imena nisem našla)

Methoni in nebesna znamenja približujoče se fronte

Mediteran 2020

Jonsko morje

12. oktober 2020, ponedeljek

Methoni - Pylos, Peloponez

Valovanje je proti jutru vedno močnejše, čeprav na sidrišču piha severnik. Preden se uspeva pripraviti za odhod, se ulije dež, prvi resen dež po dveh mesecih. Lije skoraj eno uro, brez vetra in strelc.

Izplujeva še v dežju. Skrbi naju varno zavetje za današnjo noč. Iz za rta Methonija, na odprtem morju, naju pozdravijo ogromni valovi jugo-zahodnika, okrašeni z valovi zahodnika, ki vleče na odprtem morju. Nama piha z vzhoda. Kot potujoči šotor se s pomočjo genove precej hitro prestaviva v Pylos. Na glavnem pomolu zagledava prosti vez na severni strani. Ni kaj dosti za filozofirati. Boljše izbire ni daleč na okoli. Pred nami je vezana nemška jadrnica, pred njo dva karbonska, ogromna katamarana - za dodaten valobran...

Zjasni se in greva preverit stanje v marini. Res se najdejo prosti vezi, ampak Lare ne bova selila. Sprehodiva se okoli glavnega trga s stoletnimi platanami. Kupiva mega kostanj, tako velikega redko srečaš. Pod veliko platano nato kosiva.

Popoldan mine v znamenju podvojevanja priveznih vrvi in hišnih opravil: pranja, dolivanja vode in nafte. Letos nimava sreče s kamiončki z nafto. Sosedo, katamarana, je Shell mini cisterna obiskala kar dvakrat, da so uspeli napolniti rezervoarje. Naših 40 litrov se ne spleča pripeljati, oni so jih natankali 4.000. Spet naju reši Bauhaus voziček. Danes je vsaj črpalka bliže.

V Pylosu danes dežja sploh še niso videli. Oblaki se zbirajo. Jugo je pihnil že 24 vozlov, a brez posebnega vpliva na nas.

Methoni v dežju

beneška trdnjava na rtu

katamarana Black swan (94 ft) Wonderfull (4m krajši)

Lara na glavnem pomolu Pylosa

13. oktober 2020, torek

Pylos, Peloponez

Ob 1h ponoči vremenska fronta doseže Pylos. Bliski močno osvetljujejo nebo, strelice treskajo v tla na severni strani zaliva Navarino. Nam prizanesejo. (Elektronske naprave počivajo na varnem v pečici štedilnika.) Pihne SZ veter in v pristanišču naredi neprijazne odbite valove. Lara kot kozliček poskakuje ob pomolu 30 cm gor in dol in zateguje vrvi. Velika katamarana valovanje komaj občutita. Ko se po eni uri vesoljni potop izlije, se veter obrne na napovedani zahodnik in vse skupaj malo umiri.

Posledice nevihte so en izdihnen bokobran (star 20 let), dve luknji v oblekah za bokobrane in neprespna noč. Ko se dopoldansko družabno življenje na mestnem pomolu zaključi, prestaviva Laro na bok zapuščene barke v zapuščeni marini. Pogled na razpenjene valove na miljo oddaljenih otočjih, ki zapirajo navarinski zaliv, razloži, zakaj je morje nemirno tudi v marini. Meteorološka postaja v Pylosu je danes zabeležila najmočnejši sunek vetra 62 vozlov iz SZ ob 1h zjutraj, v poprečju so bili sunki do 40 vozlov, poprečni veter je bil do 20 vozlov, valovi na odprtem morju 2,2 m.

Popoldan nakupujeva hrano in pijeva Mythos pod košato platano iz 18. stoletja. Pylos je obarvan jesensko, turistov je, kot

bi bil avgust.

Zvečer se zapreva v ladijski šotor in si privoščiva ogromno skledo sveže zelene solate. Tekne.

jutranja zasedba pomola

skale niso čeri, so otoki...

jesenska idila na trgu v Pylosu

najstarejša platana

14. oktober 2020, sreda

Pylos - Kyparissia, Peloponez

Pred nama izplujeta 2 barki, katamarana sta že zvečer izplula proti Palmi de Mallorci. Čas je za premik.

Morje pred otočki kipi. Ko prideva na odprto morje, je še dve miljii stran od kamnite obale pravi kažin valov. Danes so malo manjši, predvsem pa brez penic na vrhu. Šele pri zalivu Voidokilia se odbiti valovi porazgubijo. Pri otoku Proti so valovi veliki, enakomerni kupi, ki se valijo iz zahoda. Pred Kyparissio so samo še dooolgi kupi. Vetra je do 8 vozlov od spredaj, kar Lare še do vrha vala ne potegne.

V velikem pristanišču Kyparissije smo tri jadrnice, mi, Španci, ki so prišli iz Koronija in Anglež iz Katakolona. Ta je prehod vremenske fronte mirno preživel v Kiliniju. Španci so fronto dočakali v Koroniju. Razen tega, da so se težko dobro zasidrili, večjih težav niso imeli. Danes je naš Bauhaus voziček prišel prav njim. Dostavljalca nafte niso dočakali.

Velik bazen pristanišča je zaradi dolgih valov zahodnika valovit. Morje diha 20 cm in kapitan ponovno vadi načine privezovanja za miren spanec.

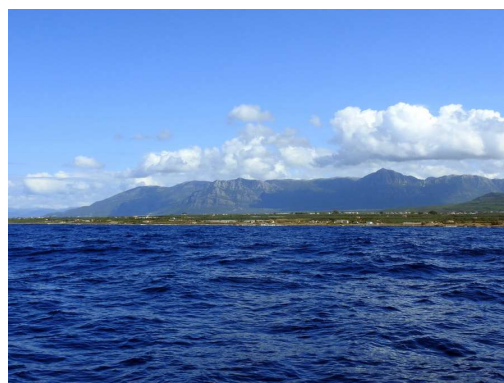
jutranji Pylos

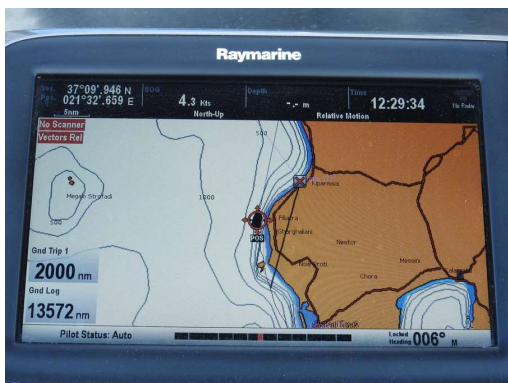
dimnik - valovi treskajo v skalo z luknjo...

samostan na Protiju

zahodna obala Peloponeza

prevoženih 2000 milj iz Vrsarja

Disneyland sameva, gori :)

15. oktober 2020, četrtek

Kyparissia - Kyllini, Peloponez

Sonce šele ob 8h pogleda izza hribov nad Kyparissio. Laro odvezujeva od obale pol ure, potem pride na vrsto še dodatno sidro in končno luko zapustiva.

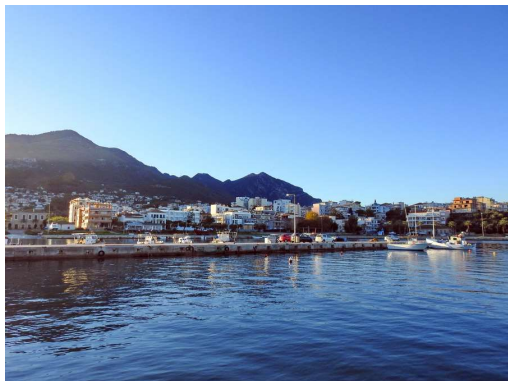
Zunaj piha prijazen vzhodnik. Nekaj milj imava dober pogon. Kljub temu, da se usmeriva bolj proti obali, padajoči in neposredni vetrovi počasi zamrejo. Po nekaj miljah se zbudi jugo-vzhodnik. Valovi naraščajo, hitrost vetra in Lare je vedno večja in ribe začno prijemat. Najprej tuna 1,6 kg, sledi luc 0,6 kg, sledi prepoved lova, čeprav kapitan nekaj protestira. Ribi obesiva v kuhinjski umivalnik in jadrava do Kyllinija. Danes nama je Eol naklonjen. Smer vetra in hitrost premikanja sta ugodni. Za zaključek ob zahodni obali glisirava proti severu na metulja in uspeva pristati pred temo (55 milj).

V Kylliniju v notranjem pristanišču imajo prijazno pristaniško redarko, ki skrbi, da se najde prostor za vez in pomaga privezati. Na stalnih vezih je nekaj zapuščenih jadrnic in motornjakov. Zvečer zavladajo ribiči.

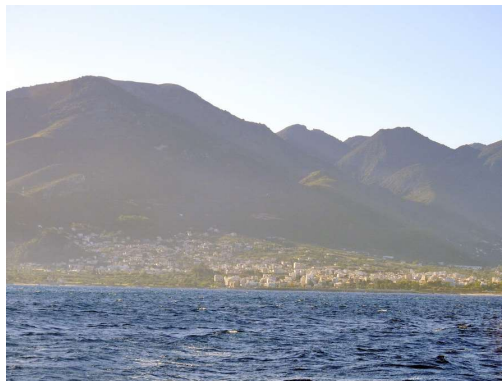
Pred notranjim pristaniščem je veliko trajektno pristanišče. Od tu vozijo trajekti na Zakintos, Kefalonijo, Itako. Manj jih je, glasni so enako.

Ozračje je polno dima. Na obali so nekaj kvalitetno zakurili. Gasilci precej živčno vozijo sem in tja.

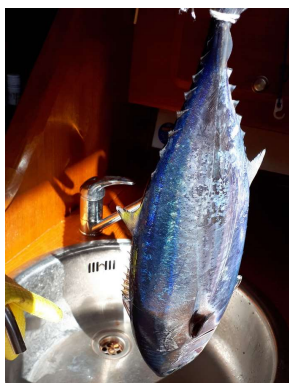
Sledi še obdelava rib in zasluženo spanje. Telovadba po valovih je bila intenzivna.

jutranja Kyparissia

Kyparissia pod visokimi gorami Peloponeza

tuna 1,6 kg

Katakolon je postal parkirišče za brezposelne križarke

pisana vas Loutra, zahodni Peloponez

prazna hotelska naselja, zahodni Peloponez

srednjeveška utrdba Chlemoutsi, vidna od Oxie do Kyparissije

svetilnik na čereh pred najbolj zahodno točko Peloponeza

16. oktober 2020, petek

Kyllini, Peloponez - Poros, Kefalonia

Obisk pekarnice v Kylliniju je obvezen. Odprejo jo ob 6h, ne glede na sezono in imajo zelo slastno ponudbo.

Ko priromava nazaj s pitami, svežim kruhom, mlekom, vinom... izplujeva.

Nad jugom že ponoči prevlada vzhodnik s Patraškega morja. Blizu Peloponeza je uporaben, potem se izgubi. Valovi so iz vseh smeri, da se nama Hanzi močno zasmili. Šele na sredini poti med Killinijem in Kefalonijo ponovno zmaga jugo in veliki, dolgi valovi. Pred Kefalonijo še pravočasno pospraviva glavno jadro, preden jugo pokaže kaj zna. Samo z genovo sva zelo hitro v Porosu, pred napovedanim dežjem.

V notranjem pristanišču ves zahodni del zasedajo turistične barke. Sidrava vzporedno z njimi in krmo veževa na obalo. Prijetno početje pri močnih, bočnih sunkih juga. Čarter katamaranu to ni uspelo. Sidral se je pred notranjim pristaniščem in se močno guncal. Po 15 minutah odpravijo naprej na jug.

Kasneje pride francoska dvojbornica. Starejša gospoda se galantno vozita po pristanišču, kot da sta sama, da ni debelih priveznih vrvi turističnih bark, ni Lare. Povožita nama sidrno verigo in barko cukne naprej. Oba pozabiva zapreti usta.... Kaj tako butastega pri belem dnevu ne srečaš vsak dan. Vežeta se bočno južno od naju z Bogdanovo pomočjo. Imata long kiel, zato je Lara samo trznila in neumneža nista nasedla tam kjer sta se privezala. Globinomer tudi ni bil predmet njenega zanimanja.

Kasneje se vrne katamaran, ki v visokih jugo valovih ni prišel prav daleč na jug in imamo Hafenkino. Brez pomoči z obale bi šel najbrž še enkrat proti jugu...

Dežja še ni, obrata vetra tudi ne. V barki imava obilico tečnih muh in vonj po pečenem kostanju. Kostanja ni več.

Kyllini, jutranji sprehod v Bakery

Kyllini, prazna postaja za nakup vozovnic za trajekte

vreme ne izgleda prav obetavno...

še "Vriskija" so premetavali valovi juga

17. oktober 2020, sobota

Poros - Kalo Limeni (Ag. Sophia), Kefalonija

Na sobotno dopoldne je Poros prazen. Srečava 4 turiste, nekaj domačinov v taverni na glavni ulici, nekaj dostavljalcev robe v trgovine in prodajalce v zelo dobro založenih trgovinah.

Po frapeju v simpatičnem kafiču nasproti Lare izplujeva... imava namen izpluti. Danes uprizarjava »Hafenkino« midva. Včeraj Francoza nista uspela spuliti našega sidra, danes ga tudi midva ne moreva. Sidrni vinč milo zajoče, kljun skoraj potone in veriga stoji napeta navpično pod njim. Kapitan si nadene masko in plavuti in gre na podvodni ogled. Morje v pristanišču je čisto, vendar motno in ima 24 stopinj. Ugotovitev: sidro je zapelo verigo od korpomorta do parkiranih turističnih bark. Ponoči, ko je zapihalo s severa, bi lahko prav mirno spala, namesto da sva premišljevala kaj počne sidro. Zabetonirano je bilo v tla. Tokrat nama pride prav plavajoča vrv, ki jo imava privezano na sidrnem repu (triping line). Kapitan jo podaljša z drugo vrvjo in sidro zlahka s palube izvlečeva izpod debele verige.

Ob Kefaloniji nekaj časa motorirava in prvič ujameva ribo v mirnih pogojih (luc, 0,6 kg). Kmalu zapiha pozen, dokaj močan severozahodnik. Nikamor se nama ne mudi in cik-cakava v veter do mraka, oziroma do zaliva Ag. Sophia, imenovanega tudi Kalo Limeni, Dober zaliv, podobno kot na Kreti.

Sidrava v peščeno dno. Čisto sama sva. Hiše so prazne, na obali kraljujejo ptiči raznih vrst in velikosti: čaplje, galebi, vrane, ptice pevke... Ko se znoči, nastopi tišina, kakršne že dolgo nisva doživela. Med neosvetljenimi vrhovi Itake in Kefalonije zažari tisoče zvezd - Kalo Limeni, nomen est omen...

Poros, Kefalonija

malo sprehajalcev, veliko lepih rož

veliko trajektno pristanišče zraven Porosa

osamljena Lara v pristanišču za "pleasure boats"

počena Kefalonija sredi vasi Poros

siva čaplja v mirnem zalivu Ag. Sophia

18. oktober 2020, nedelja *Kalo Limeni, Kefalonija - Pod trdnjavo Ag. Georgios, Zahodna G*

Ponoči se zbuja, ker nič ne ropota...čista tišina. Jutranje kopanje je ledeno. Termometer kaže, da ima voda 23,5 stopinj, ampak termometer meri pol metra pod gladino. Zgornjih 10 cm morja ima bistveno manj stopinj. Noge so bile v toplicah, zgornji del v ledenici.

Zjutraj vetra ni in se peljeva lepo počasi proti severnemu delu kanala med Itako in Kefalonijo in si ogledujeva lepe zalive. Nazadnje zavijeva še v Fiskardo. Ob 12h je obala napol prazna. Čarterji pridejo malo kasneje...

Od Kefalonije proti prelivu med Levkasom in Meganisijem jadrava, kot da bi veter naročila. Užitka je po 10 miljah konec. Veter odpove sodelovanje.

Pred Meganisijem naju dohiti holandski Hassebas, Shipman 63. Jadra v orco v vetru 4 vozle z ne bistveno manjšo hitrostjo, če sploh. Vidnih sledi motornega pogona nisva opazila.

Sledi rahlo presenečenje, črpalka v Perigaliju je pozimi zaprta. Odmotorirava naprej proti vhodu v Levkaški kanal. Na polovici poti le razpreva genovo in izklopiva motor. Sitna sva. Virozna situacija v deželici nama kvari razpoloženje. Našim domačim ga še dodatno kostanj iz drevoreda ob železnici, ki se je zložil čez cesto, pristal na sosedovem avtu, cesti in našem vrtu.

Sidrava pod trdnjavo sv. Jurija, pred ribiškim mandračem in greva spat takoj po obredu preganjanja lačnih komarjev. Težijo že tri dni, odkar je zvečer malo hladneje (18°).

Kalo Limeni

Kalo Limeni in obe peščeni plaži

Fiskardo, Kefalonija

Meganisi in zadaj Kalamos

19. oktober 2020, ponedeljek

Pod trdnjavo Ag. Georgios - Levkada, Levkas

Jutro je lepo in najino razpoloženje boljše.

Do Levkade si ogledava en zaliv, za drugič, in dolijeva nafto na črpalki marine Levkas. Veževa se na mestno obalo. Danes je oskrbovalni in nakupovalni dan.

Potem, ko mesto trikrat prehodiva gor in dol z nakupovalnim vozičkom in kapitan opravi svoj trening (hitra hoja do 3 km oddaljene črpalke, kjer še pogojno polnijo plinske jeklenke), sva sklepčna, da imava vse kar rabiva. Ob 21h se sesedeva v taverno na glavnem trgu in zaužijeva zasluženi točeni Mitos. Dobiva tudi meze. Ledeni Mitos morda današnji večer ni bil najboljša izbira. Kuhano vino bi bilo bolj primerno.

Ali je kriv datum, ali viroza, ali oboje... V Levkadi je veliko trgovin zaprtih. V odprtih je manjša izbira, kot včasih. Prodajalec ribiške opreme je povedal, da turistov do avgusta ni bilo, potem so doživeli invazijo grških turistov, ki je trajala do 15. septembra, ko se v Grčiji začne šola.

mali ribiški mandrač pod trdnjavo sv. Jurija

nadebudni grški ribič

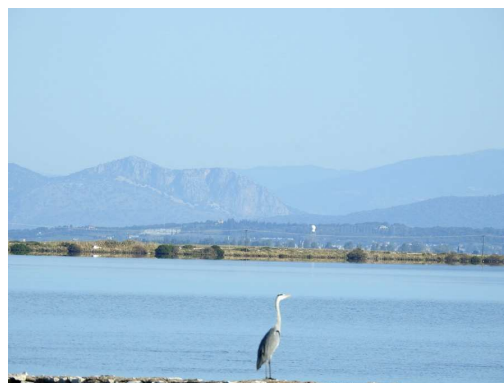
močvirje ob Levkaškem kanalu

močvirje ob Levkaškem kanalu

močvirje ob Levkaškem kanalu

raj za ptice

pred trgovino za domače živali

glavni trg v Levkadi ob 21h

20. oktober 2020, torek

Levkada, Levkas – Parga, Zahodna Grčija

Zjutraj kapitan obiše »svojega« frizerja in pekarno. Popolnoma opremljena in urejena (vsaj kapitan) ob 10h dočakava dvig mostu pri trdnjavi Santa Maura in zapljujeva proti Krfu.

Jadrava na vzhodnik, malo motorirava in ponovno lepo jadrava na zahodnik vse do Parge. Vez na glavni vaški pomol nama ni všeč, saj je precej zaseden in gunca. Sidrava v sosednjem zahodnem zalivu Valtou. Zaliv je popularno sidrišče Sailing Holidays-a. Čeprav je sezona mimo, se nas do noči nabere vsaj 10. Pretežno so čarter barke, prevladujejo katamarani.

Spečem odlični kokoretsi (ovčja drobovina v ovoju iz črevc), ki sva ga kupila pri mesarju v Levkasu. Kljub priligi iz divje zelenjave in rdečemu vinu nama holesterolni udar onemogoči večerni sprehod v Pargo. Najbrž sva preveč pojedla.

Levkada je polna mirujočih jadrnic, na kopnem in v morju

obnovljeni trajekt Santa Maura - se obrača kot vrtalka

tale je tukaj parkirana že od takrat, ko smo šli na jug

trdnjava Santa Maura

samostan na otočku pred Pargo

Parga - vzhodni del

Parga - zahodni del

sidrišče v zalivu Valtou in grad pred Pargo

21. oktober 2020, sreda

Parga – Kalamí, Krf

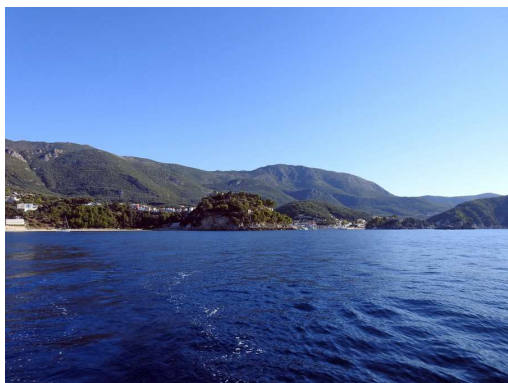
Noč je bila nemirna. Veter je rahlo pihal s severa, v zaliv so se valili kratki, zopni valovi z juga. Izvor valov nama ni bil jasen.

Morje je zjutraj tako mikavno, da se kohanju ne moreva upreti. Ker ima zrak 18°, je morje, ki ima 22°, prav toplo.

Vetrna napoved je bila zelo vzpodbudna. Dolgo čakava obljubljeni veter, tako dolgo, da celo pot motorirava. Tudi to se zgodi..., da ne bi brezpogojno verjeli napovedim po vremenskih modelih.

V Kalamiju sva šla najprej na sprehod in šele nato je prišla na vrsto večerja, da se ne bi ponovilo včerajšnje mrtvilo. Počitniška vas je že precej prazna. »Supermarketa« sta kot izropana, prodajajo ostanke. Odprti sta le dve taverni. Ena je zvečer prazna, druga, ki ima okoli terase zaščito proti vetru, nabito polna.

Fronta, ki je prešla Jonsko morje 13. oktobra, je divjala tudi v Kalamiju. Odplaknilo je pontonski pomol pred Belo hišo Durellovih (White House), nekaj lesenih pomolov in dobršen del plaže. Prodajalec v marketu »Super Mario« pravi, da je slabo vreme v začetku oktobra običajno, le da je bilo tokrat malo bolj divje. Midva sva bila takrat v Pylosu.

Parga

Parga od bliže

lepe plaže s hotelčki na zahodni obali Grčije

erozija zahodne obale je aktivna

22. oktober 2020, četrtek

Kalami, Krf - Ericoussa

Kapitan odvesla po svež kruh, pozajtrkujeva in izplujeva. Vetra ni.

Ob 14h sva že bočno vezana na glavni pomol nove, velike in prazne marine na Ericoussi. Marina ne deluje več. Nekaj muringov je samo še na glavnem pomolu, vsi stebrički so odstranjeni, iz betonskih podstavkov gledajo samo zaščiteni vodi za vodo in elektriko. Našla sva eno samo zaklenjeno pipo za vodo.

Odpraviva se na pohod po označenih »planinskih« poteh Ericousse. Izbereva modro pot, ki pelje čez hrib na vzhodno peščeno obalo. Do peščenih sipin so oznake brezhibne. Pot nazaj z obale so nama pokazale stopinje predhodnika in Windy maps. V civilizacijo se vrneš po požarni cesti skozi neverjetno džunglo. Vlage in rodovitne prsti ima otok očitno dovolj. Hodiš ob velikih, starih oljčnih drevesih, cipresah vseh vrst in hrastih. Pod njimi je metrsko resje in velegrmi mirte, po tleh mah in ciklame. Nato sledi še en vzpon čez hrib z lepim razgledom na pristaniško vas in spust med počitniškimi hišami. Kopala sva se kar v pristanišču. Kristalnega morja v njem danes nihče razen naju ne onesnažuje.

V edino odprto taverno sredi vasi, ki ima tudi trgovino, greva na letošnjo zadnjo grško večerjo. Dobro jeva, presenetljivo dobro. Ostali gosti so Albanci, ki delajo na gradbiščih in vrtovih in dva gostujoča ribiča, ki že celo poletje lovita v okolici otoka.

Komarji, ki so naju obletavali v taverni, niso prišli do pomola. Tudi za valovanje morja v marini je danes bolj malo šans.

Bela hiša Durellovih brez pomola

svež kruh prihaja

ribiči v akciji

prazno pristanišče

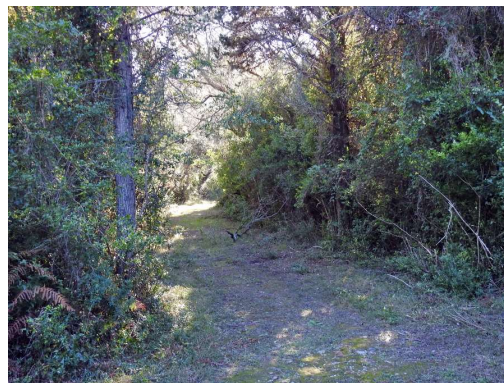
počasi se vzpenjava na prvi greben

sipine in mivkasta plaža na vzhodni strani otoka

požarna pot

pot skozi džunglo

vzorno urejena kmetija

v vasi nad pristaniščem

še zadnji pogled na priazno marino - brez drona...

zima prihaja

23. oktober 2020, petek

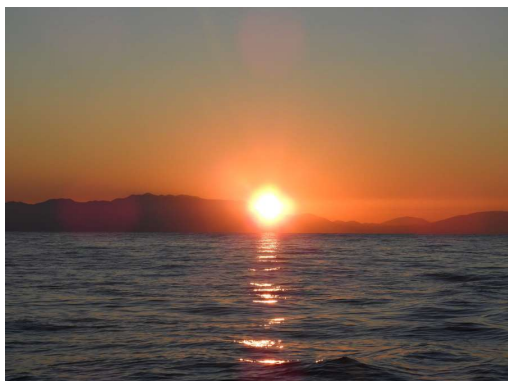
Ericoussa, Grčija - Otranto, Italija

Ob 7h izplujeva proti Italiji. Veliko je bilo premišljevanj in nasvetov prijateljev glede situacije s koronavirusom, ali še ostati v Grčiji ali ne. Sliši se lepo, bivati v deželi kjer skoraj ni zamaskiranih in ni policijske ure. Pomladne izkušnje Male z zaprtimi mejami in bližina domačih botrujeta odločitvi, da bova na nadaljni razplet dogodkov raje čakala v hrvaških vodah, kjer imava varen pristan in možnost hitre vrnitve domov. Če ne prečkava Otrantskih vrat danes, bo naslednja ugodna priložnost šele čez teden dni.

Sredi Otrantskih vrat naj bi danes pihalo s severa, a do tam je treba priti. Najprej motorirava proti severozahodu v Himerski zaliv, da bo kasneje kot na veter boljši. Tu še ni vetra in valov, ker smo v zavetju rta pred Vloro. Po dveh urah obrneva na zahod proti Otrantu. Najprej orcava, valovi so zoprn kratki. Potem se veter počasi obrne na severnik in valovi postanejo daljši, jadranje prijetno in hitro. Zadnjih 10 milj pred Otrantom nama spet pomaga motor. Veter gre počasi spat.

Še v grških vodah ujameva malo črno tuno. V Otrantskih vratih vabo zgrabita dve lampugi (dorada, zlata skuša), lepa primerka. Nobene nisva uspela prinesiti v kuhinjo. Prva je skočila iz vode za krmo in se snela. Druga je nekajkrat elegantno skočila iz vode takoj, ko je ujela vabo, in se osvobodila. Nisva še naštudirala lampug.

V Otrantu sidrava v soncu. Okoli Lare iz vode skačejo srebrne ribe, morda cipli. Domačini jih skušajo uloviti na vse možne načine, celo s podvodno puško. Po večerji sonce zaide in zunaj postane presenetljivo mrzlo. Prav veliko sprehajalcev na obali ni opaziti. Morje ima 19°C.

sončni vzhod nad albanskimi gorami, Himersko morje

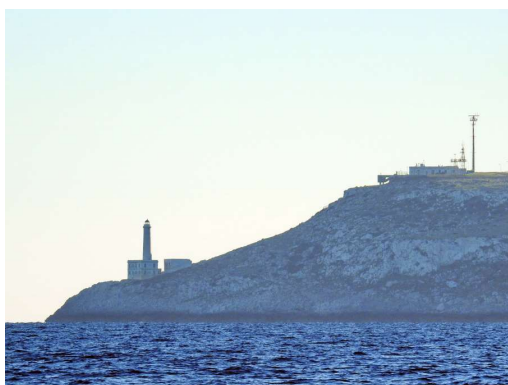
dežurstvo :)

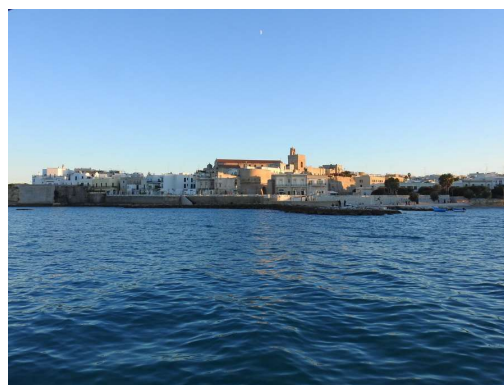
nasvidenje Grčija

dober dan Italija

Capo di Otranto

Otranto v večernem soncu

Mediteran 2020

Jadran

24. oktober 2020, sobota

Otranto – Brindisi, Italija

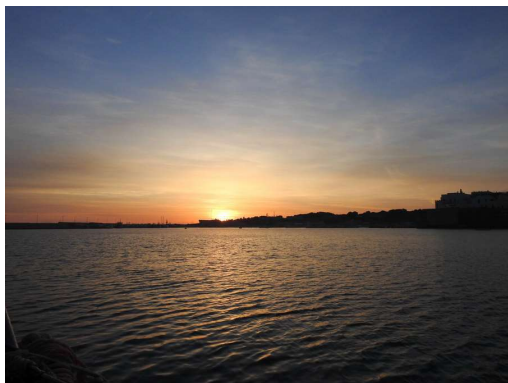
Izplujeva zgodaj, ker delujeva še po vzhodno-evropskem času, v upanju na jugo. Zares jadrava šele zadnjih 10 milj.

Morje je umazano. Brez posledic trčiva v drevesno deblo. Mimo naju plavajo vrata, stoli, morja plastičnih smeti.

V Brindisiju najprej pristaneva na črpalki, ki je v sklopu Marine di Brindisi. Po 8 kanalu pokličeš mornarja, ki toči gorivo in tudi razporeja in veže barke. Po dolivanju goriva, nama pove, kje se naj veževa. Ko priplujeva do tja, je že na pontonu. Počaka, da se sistematizirava, sledi uradni del. Vpraša od kod prihajava (last port) in kam greva (next port). Vzame en (kapitanov) osebni dokument in dokument barke (vpisni list za čolne). Da nama kopirane 4 liste Maritime Declaration of Health, ki ga morava izpolnit in poslat na www.salute.gov.it.USMAF-SASN, <http://www.salute.gov.it.USMAF-SASN>, Praviloma bi formular moral poslati pred vstopom v državo, ampak... Če nisi državljan EU ali pa prihajaš iz države, ki ni članica EU, je bolj komplicirano, saj moraš pred prihodom v marino obiskati mejno policijo in kapitanijo. To je vse od formalnosti. Italijani tolerirajo, da se lahko po kopnem sprehajaš že pred prijavo...z masko seveda.

Marina je napol prazna. Valovanje povzročajo mali ribiči, ki se vračajo na svoje priveze prav na dnu marine in glisirajo do domačih pontonov.

Zvečer močno pihne tramontana in doživiva nekaj dežja. V vrhuncu vremenskega dogajanja je tramontana povzročila tudi nekaj valovanja. Marina di Brindisi je precej dobro skrita, primerna, da se dobro napiš.

sončni vzhod v Otrantu

Italijanski ribiči od petka zvečer do nedelje do polnoči ne smejo loviti

Marina di Brindisi

Marina di Brindisi, poslovna stavba

25. oktober 2020, nedelja

Marina di Brindisi – Brindisi

Severo-zahodnik nama onemogoča napredovanje proti Vieste. V naslednjih dneh naj bi bilo tudi nekaj dežja, več kot ob hrvaški obali. Čakava jugo za preskok v Dalmacijo.

Dopoldan se pridruživa množici meščanov Brindisija na sprehodu po mogočnem valobranu velike luke. Nekateri so maskirani, bolj drzni niso. Večina se sprehaja z avtomobili.

Nazaj grede greva v marinski restavraciji na italijanski »caffè« in se zabavava z opazovanjem Italijanov v sončnem nedeljskem dopoldnevu. Maske kakor kdo, dezinfekcijsko sredstvo za roke vsi, bunde tudi. Midva v kratkih hlačah.

Popoldan se prestaviva na mestno obalo Brindisija. Grozilnih tabel izpred leta, da je obala privatna, ni več. Bočno se veževa med brazilski katamaran in italijansko jadrnico.

Po sprehodu skozi lepi Brindisi, greva v restavracijo na obali na pico. Isti natakarkot kot pred 2 leti, ista scena, samo v maskah. Od jutri dalje bodo ob 18h restavracije že zaprte.

Zvečer je na obali korzo maskiranih ljudi, mladih in starih. Za naju malo šokantno....

nedeljski izlet na valobran

na zunanji strani se sprehaja A, največja jadrnica na svetu (143 m, višina jambora 100 m)

novejši, zunanji del valobrana, trenutno parking za kruzalice

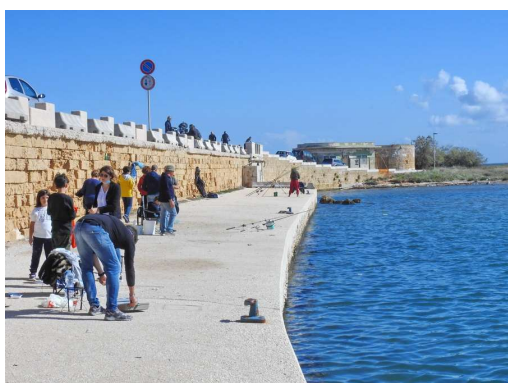
ribičija je nacionalni šport

Marina di Brindisi

notranji del valobrana

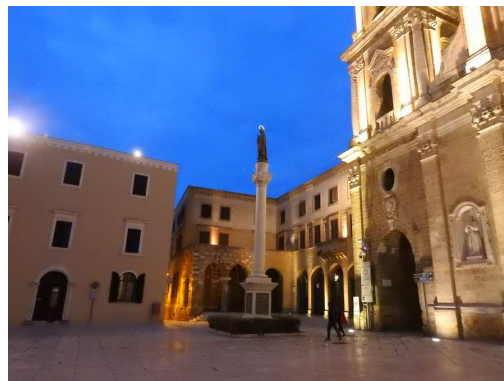
ribarijo vsi člani družine

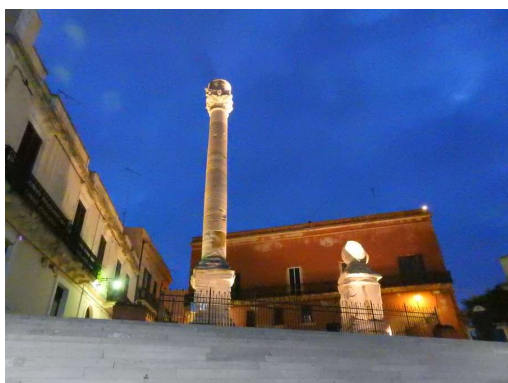
pogled s terase - obala v centru mesta Brindisi; promenada postane s temo

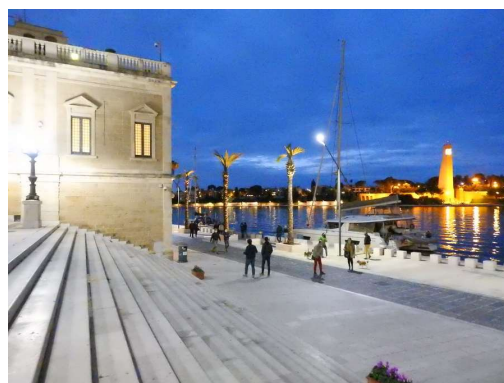
katedrala

glavni trg pred katedralo

tu se konča rimska via Appia

pogled s stopnišča

26. oktober 2020, ponedeljek

Brindisi, Italija – Dubrovnik, Hrvaška

Noč ni bila prav mirna. Vrhunec ropotanja, poleg reglajočih Italijanov, je povzročil trajekt, ki je sidri vrgel prav blizu nas in obrnil z ročno, vzvratno pristal na nasprotni obali (greek style pristajanja). In povzročil nam je škodo. Zjutraj je manjkala ribiška palica, pritrjena na zunanji strani barke. Kapitanu se je zdelo nemogoče, da bi si jo kdo prilastil. Nepridiprav je točno vedel, kdaj ni možnosti, da bi ga kdo slišal hoditi po krovu. Vrvica, s katero je bila palica privezana, ni prerezal. V miru ropotanja jo je odvezal...južna Italija. Prva lekcija poskusa kraje izvenkrmnega motorja pred dvema letoma ni bila dovolj...

Navajenost na Greek time nama pride prav. Najprej sva s prihodom v Italijo premaknila uro za eno nazaj, včeraj še za eno na zimski čas. A v glavah sva še dve uri pred srednje-evropskim zimskim časom. Kapitan skoči k peku po svež kruh in izplujeva.

Barka ne gre nikamor. Vlečeva se skozi 2 milj dolga пристanišče. Pred svetilnikom na izhodu se ustaviva in kapitan gre v morje pogledat, kaj se dogaja. Okoli propelerja je lepo navita zelena mreža za školjke.

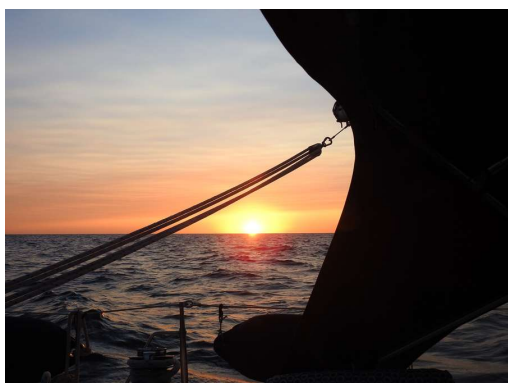
Osvobojena ovir, zapljujeva v sever. Po 30 miljah zapiha jugo in do Dubrovnika nas nesejo jadra. Veter piha s polkrme, od 165S do 125S. Pogona je dovolj, valov preveč. Valovi prihajajo iz različnih smeri, na začetku še na podlago včerajšnjih severo-zahodnih brd. Vožnja je živahna, spanje nemogoče. Ob sončnem zahodu pospraviva glavno jadro in ponoči jadrava samo na genovo. Jadrava hitro, zaprta v šotor, lepo na toplem. Pred Dubrovnikom posije sonce in zapiha močan vzhodnik. Ko končno zapljujeva za Grebene, si oddahneva. Zmešani valovi so naju izčrpali, čeprav sploh niso bili prav veliki, so se pa včasih dobro sešteli.

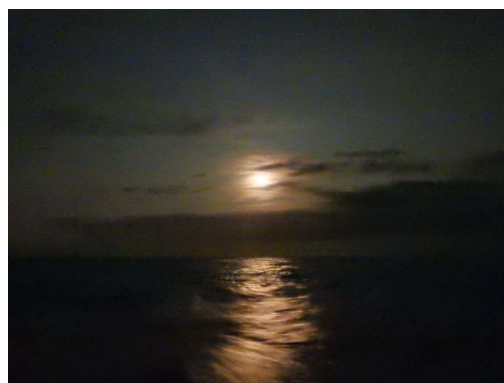
našel se je krivec za čudno tresenje motorja

danes so na valobran parkirali drugo kruzerico

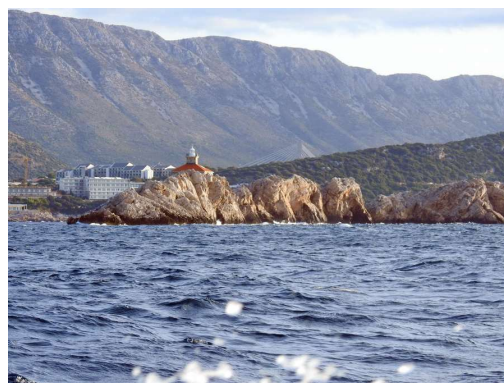
sonce zahaja

skoraj polna luna nama je delala družbo skoraj celo noč

hitrost samo na genovo je bila za ponoči kar pravšnja

Grebeni pred vhodom v dubrovniško luko Gruž

27. oktober 2020, torek

Dubrovnik – Slano

V Gružu najprej iščeva hrvaško oblast. Ko jo najdeva (glej pozicijo, ki je na obali pred vhodom v stavbo), se veževa in kapitan hitro opravi formalnosti. Vstopni formular, <https://entercroatia.mup.hr/> in turistično takso, <https://nautika.evisitor.hr/>, sva uredila že v Brindisiju. Oboje preverijo in potrdijo vstopni spisek posadke.

Prestaviva se na operativno obalo pred tržnico v Gružu. Kapitan jo je moral obiskati, sicer bi zbolel. Med čakanjem mi trije osebki v roku 15 minut pridejo povedat, da ne moremo biti vezani na tem delu obale cel dan, čeprav je napol prazen... Hrvati....

Obogatena z vrečama divje zelenjave, mandarin in šopkom divjih šparglov, izplujeva proti severu. Ponovno nas nekaj upočasnjuje. Sredi Gruža ni ravno primeren kraj za potapljanje. K sreči močan vzhodnik še piha in nadaljujeva v prejšnjem stilu, na genovo. Po kanalu med Elafiti in kopnim Hanzi s poprečno hitrostjo 6,5 vozlov pelje dve napol speči trupli do zaliva Slano.

V Slanem sidrava pred moderniziranim, socialističnim hotelom. Privezi na rivi so, odkar je tam zgrajena marina, bajeslovno (dubrovniško) dragi. Če jih izven sezone, ki ni bila sezona, tudi računajo, ne bi testirala.

Najprej greva spat. Potem jeva divjo zelenjavo in grške pomarančne klobase in potem greva ponovno spat. Vmes nekje se kopava v morju, ki ima 20 stopinj in kapitan odkrije vzrok za upočasnjevanje barke v Gružu - na propeler je navita bela mreža za školjke.

Divja zelenjava:

v Grčiji se ji reče »horta«, v Dubrovniku »pazija«, na severnem Jadranu »mišanca«. Gre za enako vrsto negojenih zelenjav (radičevci, zeljnice). V Istri so biljke majhne in grenke, v Grčiji velike, manj grenke in bolj sočne, v Dubrovniku nekje vmes.

Gruž, parking turističnih bark brez dela

cestni most nad Dubrovačko reko

28. oktober 2020, sreda

Slano - Jakljan, Elafiti

Ponoči dežuje in razsoli Laro. Temno modri šotor, ki je včeraj dobil bele solne dodatke je danes kot nov.

Namesto, da bi na vaško obalo odveslala, se raje kar z Laro preseliva tja in greva malo naokoli.

Na robu vasi obnavljajo ljetnikovac, poletni dvorec nekdanje dubrovniške gospode. Gradijo lepe kamnite stene. Dela financirajo iz vstopnine za ogled dubrovniškega obzidja.

Sredi vasi je edini spodobni market izredno dobro založen. V sosednji pekarni se najdejo slastni izdelki. Kava v bifeju na obali je po dubrovniških cenah.

Sredi kanala med kopnim in Elafiti pridrvi maestral. Na genovo se spustiva v Šipansko luko. Kapitan bi pristal bočno na pomol za »prugo« med črne gume. Veter spodobno piha v bok, prostora ni veliko in še polno je domačinskih muringov. Krmarju se zakadi iz ušes in kapitan mora najti plan B. In ga najde, mali pomol na Jakljanu, v zalivu Jakljan za rtom Krst.

Ko se lepo bočno priveževa, pripluje dubrovniški Menorquin in se veže na čelo pomola. Gospod razloži, da je bil tu na vezu v času prvega navala Covida in da sta dve boji za pomolom njegov izdelek. Tu bo ostal nekaj dni. Pomagava mu pri privezovanju kljuna na boji in premeščanju krme na pomol. On pomaga nama, da se priveževa s krmo na pomol in na njegov zunanji bok.

Ob kozarcu dobrega vina na njegovi čedni barki izveva kar nekaj zanimivosti. Na novo narejene terase na nasprotnem bregu niso vinograd temveč nasad fig. Dela so bila financirana z nepovratnimi sredstvi EU. Zemljo je dala v najem cerkev. (Pol otoka je cerkvenega, pol ga je bilo v lasti Jugo vojske). Ogromen kompleks deluje kot rana v gozdni pokrajini Elafitov. Letos s figami ni bilo nič. Pojedle so jih divje svinje. Sedaj je 900 m dolg in 21 etaž visok nasad s kakšnimi 5000 sadikami ograjen. Poleg divjih svinj na Jakljanu domujejo še šakali, dvonožnih prebivalcev ni. Počitniška domova iz Juge razpadata. Otok ima elektriko, ki je izklopljena in pitno vodo, ki jo je mogoče natočiti iz pipe na obali. Za odpret ventil, rabiš klešče.

Popoldan splezava v 21. nadstropije nasada, kjer je lep razgled na Elafite, kopno in Mljet. Divjih svinj in šakalov ne srečava. V mivki na obali so odtisi pasjih tačk (šakalovih). V nasadu so odtisi parkljev in vidne posledice oranja ščetinarjev.

Večerjava »frtalo« (divje špargle z jajci). Špargli niso tako okusni kot pomladanski.

Po večerji se pogovor s prijaznim in zanimivim sosedom nadaljuje.

Zgodaj gremo spat. Sosed gre zjutraj navsezgodaj lovit ribe, midva malo kasneje (ne ravno ob zori) naprej proti severu, da vsaj malo prehitiva maestral.

Slano

granatna jabolka se šopirijo na vaških vrtovih

Slano

Šipanska luka

pomolček v zalivu Jakljan

pogled z nasprotne obale

plaža na dnu zaliva Jakljan

mlade fige

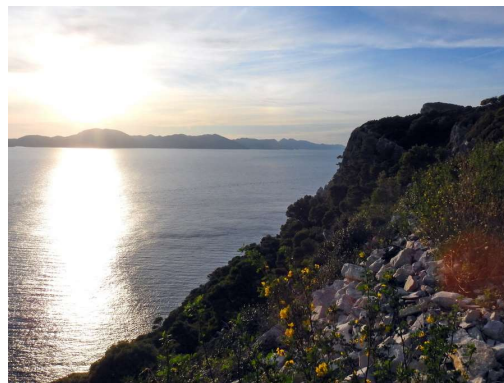
zaliv Jakljan

proti Šipanu

na sredini v daljavi, pod hribi je Slano

Mljet

29. oktober 2020, četrtek

Jakljan - Badija

Sosed že pred sončnim vzhodom z gumicem kroži po zalivu. Polaga mreže, lovi lignje. Ulovi le nekaj malega rib.

Po kavici se poslovimo. Upava na burin, a ga ne dočakava. Šele pri Trsteniku, na sredini poti, zapiha precej neuporaben maestral. Od opozoril za močan maestral doživiva samo velike, dolge valove, ki se valijo iz Lastovskega kanala.

Šef je po odtujitvi ribiške palice, staro navijalno mašincino pritrdil na konstrukcijo sončnih celic. Ravno razpravljava, da sistem morda ne dela, ko rola zaropota. Močno je zgrabilo. Počasi spraviva na krov zavaljenega 3- kilskega luca. Mašincina dela!

Sidrava po treh mesecih ponovno pred frančiškanskim samostanom na Badiji. Tokrat sva edino plovilo na sidrišču. Okoli naju je le nekaj lignjelovcev v malih čolničih. Na obali delavci pridno polagajo kamnite plošče na ploščadi pred samostanom in zraven neumorno čebljajo.

Nono maratonec me odvede na sprehod do cerkve sv. Katarine, na najvišjem griču otoka. Vsaj mislil je tako. Odvede me na križev pot, prav do zadnje postaje. Do cerkve pa ne priplezava.

Zvečer operiram luca, večerjava luca iz prejšnje pošiljke in k sreči ne pije soka od luca...

ranjeni Jakljan

Elafiti so slikoviti

svetilnik na Olipi

svetilničarjeva hiša na Olipi se preureja v apartmaje

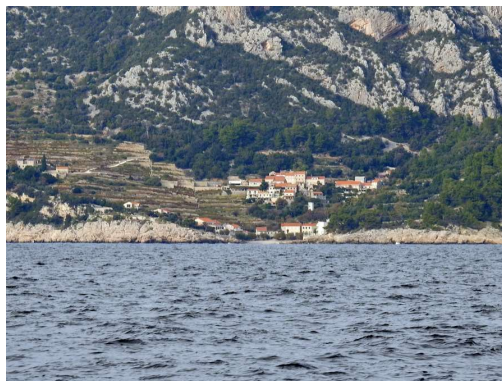
Pelorus

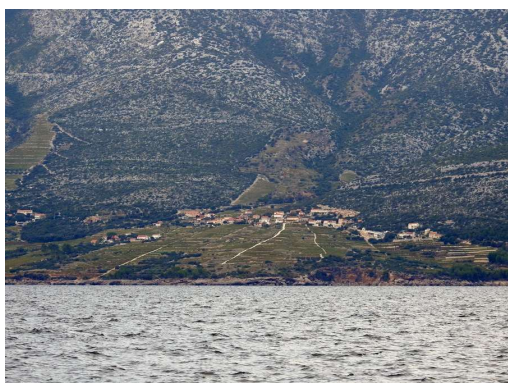
današnji ulov na nov način :)

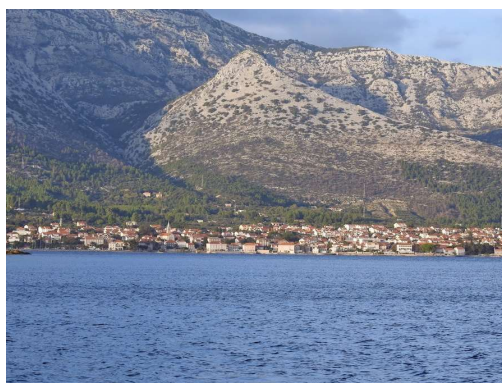
zimsko Lastovo

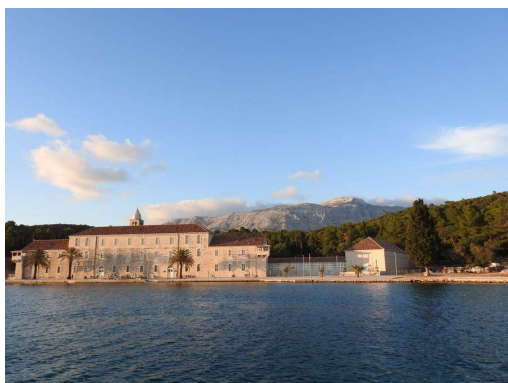
Podobuče

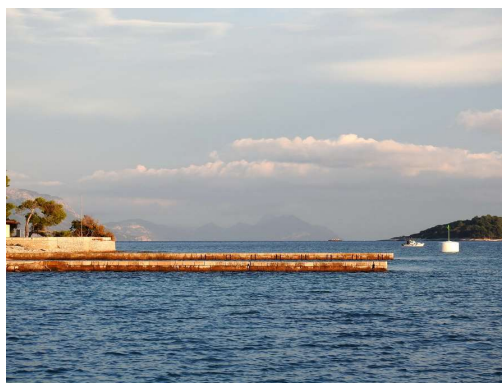
grozdje je že dozorelo

Orebič

Badija

pogled na vzhod, na Pelješac

30. oktober 2020, petek

Badija – Lovišče, Ščedro

Jutro je mirno. Burja manjka, svetloplava voda je mamljiva. Zaplavava. Ni tako strašno. Zunaj je 17 v vodi je prijetnih 20 stopinj.

Mimo slikovite Korčule odropotava v Račišče počakat na veter. Obiščeva trgovino in edini odprt bife. Danes je namesto frapeja na vrsti ožuljsko in staropramen.

Proti Ščedru nekaj poti prejadrava.

Ščedro je zapuščeno, kot med vojno v 90-tih. Razlika je množica rdečih in belih boj. Nisva dovolj pametna, da bi rešila uganko, kako se vežeš. Da je ena boja spredaj, druga zadaj je logično, samo razporeditev nekako ne štima. Upičiva svoj sistem nekje vmes.

Še preden Lara obmiruje, doživiva invazijo mega komarjev (velikosti 2x normalni komar, na 4 rotorje...). Ne trzajo na sveče, na špiralo, tudi na muhotepca ne, kar je najina sreča. Ni jih težko naciljati.

Sledi vlaganje luca a la Rio Mare. Rezultati pravilnosti postopka bodo znani čez mesec dni.

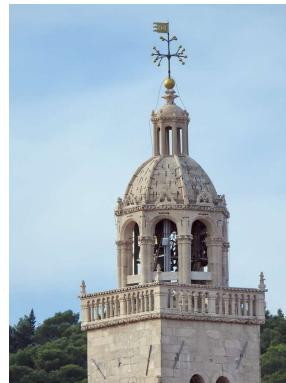
sončni vzhod, Badija

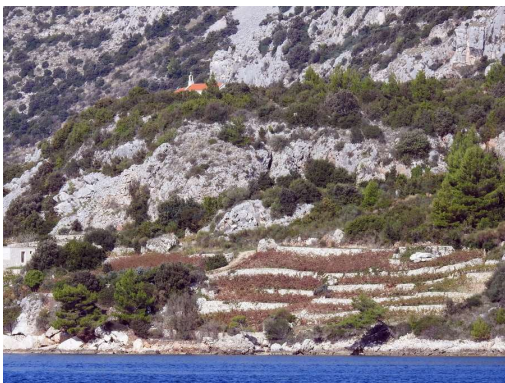
Badija

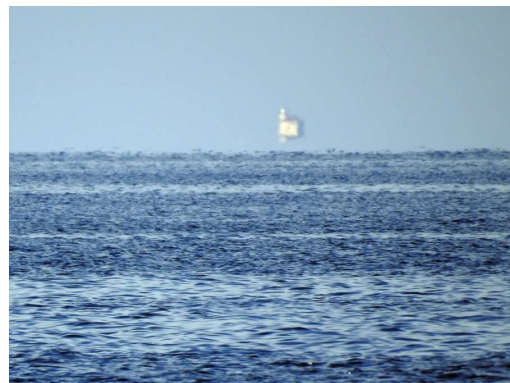
Korčula

kampanile

pelješki vinogradi

svetilnik Pločica

"bife" pred samopostrežno v Račišću

mandrač v Račišću

v barvah "žuje"

31. oktober 2020, sobota

Lovišće, Šćedro - Ždrilca, Pakleni

Še eno mirno, toplo, jesensko jutro in toplo morje. Danes stopinjo toplejše. Prav počasi se sestavlja in odplujeva proti Sveti Nedelji (Agia Kyriaki po Grško).

Veter v kljun je danes zgodnejši in nama prepreči sprehod po Sv. Nedelji. Preveč valov, da bi vzvratno pristajala v notranji mandrač mimo porušenega zunanjega pristanišča.

Dvigneva jadra in se podava v boj z maestralom. Po 3h urah jadriranja ostro v veter in valove se veževa na bojo restavracije Antonijo Patak.

Kljub sobotnemu večeru v neposredni bližini razvpitega Hvara, so vsi objekti neosvetljeni.

Zvečer še vedno precej konkretno piha in še vedno hodiva spat s kurami in vstajava s petelini.

podvodni makrame na Šćedru

"najin" zaliv

Šćedro "pozimi"

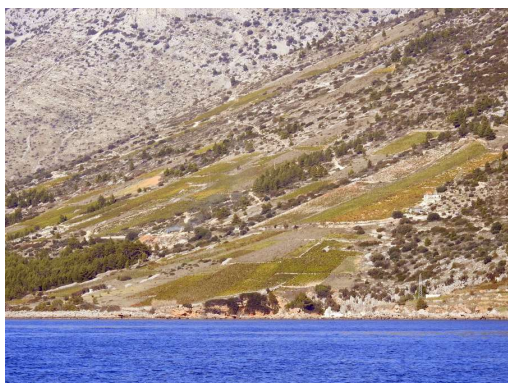
Šćedro "pozimi"

Šćedro "pozimi"

vinogradi na Hvaru

vinogradi na Hvaru

Sv. Nedelja